గత ఏభై ఏళ్ళల్లో అమెరికా ఆంధ్రులు తెలుగు తల్లికి చేసిన సేవ

వేమూరి వేంకటేశ్వరరావు

కలశపూడి శ్రీనివాసరావు

ప్రవేశిక

గత ఏభై ఏళ్లల్లో తెలుగు భాషకీ, తెలుగువారికీ ప్రవాసాంధ్రులు ఏ విధంగా సేవ చేసేరన్న అంశం మీద ఒక వ్యాసం రాసి ఇమ్మని ఆంధ్రభూమి సంపాదక వర్గం అడిగేరు. ఈ వ్యాసం హద్దులు మీరి పొంగి పొర్లకుండా ఉండటానికని భాషకి సంబంధించిన విషయాలకే ప్రాముఖ్యతనిచ్చి, భాష పరిధిలో ఇమడని అంశాలని కొన్నింటిని టూకీగా స్పర్శించటం జరిగింది.

ఈ వ్యాసాన్ని సంధానపరచిన ఇరువురు వ్యక్తులూ (వే. వే., క. శ్రీ.) అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రాలలో స్థిరనివాసాలు ఏర్పరచుకున్నవారు కనుక వీరికి అమెరికాలో ఉన్న ఆంధ్రుల గురించి తెలిసినంతగా తదితర దేశాలకి వలస వెళ్లినవారి గురించి తెలియదు. కనుక ఈ వ్యాసం పరిధి ఉత్తర అమెరికాలో ఉన్న తెలుగువారి దోహదాలు గురించి మాత్రమే. పైగా ఈ వ్యాసం రాసే సమయంలో వీరిరువురు భారతదేశంలో పర్యాటకులుగా తిరుగుతూ ఉండటం వల్లనున్నూ, వారి సొంత గ్రంధాలయాలు అమెరికాలో ఉండిపోవటం వల్లనున్నూ, పరిశోధనాత్మకంగా ఈ వ్యాసం రాయటానికి సానుకూలపడలేదు. కేవలం జ్ఞాపకాల మీద, స్వానుభవం మీద ఆధారపడటం, సమయాభావం కారణాలుగా ప్రముఖులనందరినీ పేరుపేరునా ఇక్కడ స్మరించటం సాధ్యం కాలేదు. ఎందరో మహానుభావులు. వారందరికీ ముందుగానే మా వందనములు.

తెరలు తెరలుగా జరిగిన వలస యాత్రల చరిత్ర

యల్లాప్రగడ సుబ్బారావు వంటి వారిని మినహాయిస్తే తెలుగు వారు అమెరికా వెళ్లటం 1950 లలో మొదలయిందనవచ్చు. ఈ అంకురార్పణకి ప్రేరణ కారణం అమెరికా ప్రభుత్వం వారు విద్యార్థులకి ఫుల్‌బ్రైట్ వేతనాలు ఇవ్వటం కొంతవరకు కారణం కావచ్చు. ఈ 1950 దశకంలో అమెరికా వెళ్లిన వారిలో దరిదాపుగా అంతా కేవలం ఉన్నత విద్య కోసం వెళ్లి తిరిగి భారతదేశం తరలి వచ్చేరు. వీసా నిబంధనలవల్ల ఫుల్‌బ్రైట్ వేతనాలు పుచ్చుకున్న వారు సర్వ సాధారణంగా తిరిగి భారతదేశం రావలసిన పరిస్థితే దీనికి కారణం.

ఈ ఫుల్‌బ్రైట్ కెరటం వెంబడి, 1960 దశకంలో, అమెరికా వెళ్లిన తెలుగు వారు విద్యార్థి వీసాలతో వెళ్లేరు. దరిదాపుగా వీరందరూ, "గ్రీన్ కార్డులు" సంపాదించుకుని అమెరికాలో స్థిరపడిపోయేరు. ఈ మార్పుకి ముఖ్య కారణం 1965 లో ప్రెసిడెంటు జాన్సన్ "ఇమ్మిగ్రేషన్" నిబంధనలు సడలించటమే. అంతవరకు అమెరికాలో స్థిరనివాసం ఏర్పరచుకోవాలంటే తెల్లతోలు ఉన్న వారి తరువాతే నల్లతోలు (లేదా చామనచాయ తోలు) ఉన్నవారికి అవకాశం ఉండేది. ఈ నిబంధనని సడలించి "ప్రతిభ ఉన్నవారికే ప్రాముఖ్యత ఇవ్వబడుతుంది" అనేసరికి భారతీయుల రొట్టె విరిగి నేతిలో పడింది. అంతవరకు బిందుప్రమాణంలో ఉన్న భారతీయుల వలస పిల్ల కాలువగా మారింది.

వియత్నాంలో జరుగుతూన్న యుద్ధం వల్ల, 1970 దశకం పూర్వార్థంలో, అమెరికాలో వైద్య నిపుణుల కొరత ఏర్పడటంతో

భారతీయ వైద్యులు ఆ అవకాశాన్ని సద్వినియోగం చేసుకుని ఎక్కువ సంఖ్యలలో అమెరికా వెళ్లేరు. అమెరికాలో చదువుకోకుండా కేవలం ఉద్యోగాలకోసం వెళ్లిన వారిలో వీరు ప్రథములు. ఇదే దశకపు ఉత్తరార్ధంలో కంటికి కనబడని ప్రభంజనం మరొకటి చెలరేగింది. ఈ కాలంలో మైక్రోప్రోసెసర్లు (చిన్ని చిన్ని కంప్యూటర్లు) వాడుకలోకి రావటంతో కలన యంత్రాల వాడుక విస్తృతంగా పెరిగటం ఉత్తరోత్తర్యా తెలుగువారి వలసకి ఎంతగానో దోహదపడింది. ఈ చిన్ని చిన్ని కలన యంత్రాలలో పొదుపు కొరకు చిన్న చిన్న "మాటలు" వాడేవారు. ఈ చిన్న మాటలో తేదీని ఇరికించి రాయటానికి, ఉదాహరణకి, 15 ఆగస్టు 1978 ని 15 ఆగస్టు 78 అని క్లుప్తపరచి భద్రపరచేవారు. లోభికి ఖర్చు ఎక్కువట. ఈ లోభత్వపు అలవాటు శతాబ్దం అంతం అయేవేళకి అమెరికా వ్యాపారస్తులకి పెద్దపెట్టున ఖర్చు తెచ్చి పెట్టింది. ఇదే Y2K అన్న పేరుతో తెలుగు వారికి ఒక వరంగా పరిణమించింది. కలన యంత్రాలని నడపటానికి వాడే క్రమణిక (ప్రోగ్రాము) లలో ఈ అంశాన్ని సరిదిద్దటానికి ఇంగ్లీషు రాయటం, చదవటం వచ్చినవారూ, కాలరు నలగకుండా కూర్చుని క్రమణికలు రాయగలిగేవారూ, చవకగా "కూలి" పని చెయ్యటానికి ఇష్టపడేవారూ అయిన వ్యక్తులు తొంబతొంబలుగా కావలసి వచ్చింది. తెలుగువారి రొట్టె మరోసారి విరిగి నేతిలో పడింది. ఈ తరుణంలో తెలుగు వారు అమెరికాకి తొంబతొంబలుగా ప్రయాణం అయేరు. చాల మంది చదువులు తక్కువైనా డబ్బులు బాగా గణించేరు. డబ్బు గణించటానికి ఇంగ్లీషు భాషే శరణ్యం అనే అపోహకి గట్టి పునాదులు పడ్డది ఈ రోజులలోనే.

ఇలా రకరకాల సందర్భాలలో రకరకాల కారణాల మూలంగా అమెరికా వెళ్లిన తెలుగువారు సర్వసాధారణంగా తెలుగు భాషలో ప్రావీణ్యులు కారు. కవులు కారు, పండితులు కారు, పాత్రికేయులు కారు. అయినప్పటికీ వీరందరూ తెలుగు భాషకీ, తెలుగు సంస్కృతి ఎదుగుదలకి చేసిన సేవ విస్మరించటానికి వీలు లేనిది. ఉత్తర అమెరికాలో ఉన్న తెలుగు వారందరూ ఎనిమిది లక్షలకి మించి ఉండరని మా ఉదారమైన అంచనా. తెలుగు దేశంలో ఉన్న తెలుగు వారు దరిదాపు ఎనిమిది కోట్లు. రాసిలో తక్కువ అయినా వాసిలో ప్రవాసాంధ్రుల సృజన ఏమాత్రం తీసిపోదంటే అది స్వోత్కర్ష కాదని సవినయంగా, సోదాహరణంగా మనవి చేసుకోవటమే ఈ వ్యాసం యొక్క లక్ష్యం. ఉదాహరణకి అమెరికాలో ఉన్న తెలుగువారు నడిపే రెండు తెలుగు ఈ-పత్రికలు (కె. వి. యస్. రామారావు చేత స్థాపించబడి ప్రస్తుతం వేలూరి వేంకటేశ్వరరావు నడుపుతూన్న ఈమాట, కిరణ్ ప్రభ నడుపుతూన్న కౌముది) ప్రపంచవ్యాప్తంగా మన్ననలు అందుకుంటున్నాయి. అమెరికాలో తెలుగు వారు ప్రచురించిన గ్రంధాల విస్తృతి నాటకాల నుండి నిఘంటువులవరకు వ్యాపించి ఉంది. కథావస్తువుల వ్యాప్తి హాస్యం నుండి వైజ్ఞానిక కట్టు కథల వరకూ ఉంది. పద్యాలు, పద్య మాలికలు, వ్యాసాలు, స్వీయచరిత్రలు, అనువాదాలు, ఇలా ఒకటేమిటి, అమెరికాలో ఉన్న తెలుగు వారి స్పృజించని తెలుగు సాహిత్య ప్రక్రియ లేదేమో! వే. వే. సంకలించిన నిఘంటువుని చూసి, "ఇక్కడ ఇటువంటి ప్రయత్నం కొరకు నాలుగేళ్ల క్రితం నాలుగున్నర లక్షలు మంజూరు అయింది. మేము చెయ్యవలసిన పనిని మా కంటె ముందుగా మీరే చేసిపెట్టేరు" అని తెలుగు విశ్వవిద్యాలయం ఉపాధ్యక్షులు జి. వి. సుబ్రహ్మణ్యం (కిడాంబి రఘునాధ్ సమక్షంలో) అన్నారు.

కలన యంత్రాల పాత్ర

తెలుగు వారి ప్రగతికి కలన యంత్రాల సాంకేతిక పురోభివృద్ధి అపారంగా తోడ్పడిందనటానికి సందేహం లేదు. కనుక ముందు కంప్యూటర్ పరమైన ప్రేరకాలని కొన్నిటిని విచారిద్దాం.

కంప్యూటర్ల ప్రతిభ కేవలం లెక్కలు చెయ్యటానికి మాత్రమే పరిమితం కాదని మొదట్లోనే గ్రహింపుకి వచ్చింది.

కంప్యూటరు సహాయంతో మాటలు కూర్చి, వాక్యాలు నిర్మించి అందంగా అచ్చు కొట్టటానికి ప్రయత్నాలు జరిగిన మొదటి రోజులలోనే ఇంగ్లీషు అక్షరాలని ప్రమిదల రూపాలలో అమర్చి, కాగితాల మీద అచ్చుకొట్టి దీపావళి శుభాకాంక్షలు పంపుకున్నారు తెలుగువారు. తరువాత ఇవే శుభాకాంక్షలని ఈ-టపా ద్వారా పంపటం నేర్చుకున్నారు. ఇటువంటి ప్రయత్నాలే క్రమేపీ పరిణతి చెంది తెలుగు అక్షరమూర్తులు ("ఫాంట్లు") నిర్మాణానికి దారి తీశాయి. ఇటువంటి ఫాంట్లని కుటీరపరిశ్రమలా చాలమంది తయారు చేసేరు. పేరిస్‌లో, 1984-85 ప్రాంతాలలో, దీనా బోస్సే తో కలసి కలశపూడి శ్రీనివాసరావు ఈ రకం ప్రయత్నం ఒకటి చేసేరు. అమెరికాలో పెమ్మరాజు శ్రీరామారావు చేసిన ప్రయత్నాన్ని 1986 తానా జ్ఞాపిక లో వే. వే. ప్రచురించేరు. ఈ రోజుల్లోనే యూనివర్సిటీ అఫ్ కేలిఫోర్నియాలో ప్రొఫెసర్ హార్ట్ తెలుగు, తమిళం, హిందీ అక్షరమూర్తులని ఒక "డిస్క్" మీద పెట్టి పాతిక డాలర్లకి అమ్మేవారు. హార్టు నిర్మించిన ఫాంట్లు వాడకాన్ని సాధకం చెయ్యటానికి వే. వే. తను సేకరించిన అపారమైన పారిభాషిక పదజాలాన్ని కంప్యూటర్ లోకి ఎక్కించటం మొదలు పెట్టేరు. ఈ అక్షరమూర్తులతో పని జరిగేది కాని పనితనం అందంగా ఉండేది కాదు. ఈ రోజుల్లోనే విషన్ లేబ్స్ నుండి రాజారావు ఫాంట్లు నిర్మించి వ్యాపారసరళిలో అమ్మకానికి పెట్టేరు. ఈ సందర్భంలోనే కెనడాలో ఉన్న దేశికాచారి సర్వాంగసుందరంగా ఉన్న పోతన ఫాంట్లు నిర్మించి పుణ్యం కట్టుకున్నారు. తానా వారి ప్రోద్బలంతో పోతన అక్షరమూర్తులని అందరికీ ఉచితంగా అందుబాటులో ఉండేటట్లు బహిరంగ వేదిక మీద భద్రపరచేరు.

అందమైన అక్షరమూర్తుల కోసం ఇలా ఒక పక్క ప్రయత్నాలు జరుగుతూ ఉండగా మరొక పక్క ఇంగ్లీషు అక్షరాలు ఉన్న కంప్యూటరు కీబోర్డు ఉపయోగించి తెలుగు లిపిని ముద్రించే విధానాలలో కొన్ని ప్రయత్నాలు జరిగేయి. ఇందులో ముఖ్యంగా చెప్పుకోవలసినది రైస్ యూనివర్సిటీ నుండి రామారావు కన్నెగంటి, ఆనంద కిషోర్, (తదుపరి రమణ జువ్వాడి) వెలయించిన RIT/RTS వ్యవస్థ. ఈ పద్ధతి ఉపయోగించి తెలుగుని ఇంగ్లీషు లిపి లో రాయటంలో ఒక స్థాయీకరణ వచ్చింది. కాని తెలుగుని తెలుగు లిపిలో చూసుకుంటే ఉన్న ఆనందం ఇంగ్లీషు లిపిలో చూస్తే రాదు కదా. ఈ కొరత తీర్చటానికి నాగార్జున వెన్న "పద్మ" ని తయారు చేసి అందరికీ ఉచితంగా లభించే విధంగా బహిరంగంగా విడుదల చేసేరు. ఈ పనిముట్టు వల్ల రచనోత్పత్తి యొక్క సమర్ధత అపారంగా పెరిగింది.

ప్రచురణ రంగం

లోకో భిన్న రుచి అన్నట్లు, అమెరికాలో జరిగిన తెలుగు ప్రచురణా ప్రయత్నాలూ అనేక కోణాలలో జరిగేయి. వాటిలో కొన్నింటిని ఇక్కడ ముచ్చటిస్తాం.

తమ చుట్టూ జరుగుతూన్న విషయాలేమిటో తెలుసుకోవాలన్న తృష్ణ మానవ సహజం. ఇటువంటివారి పిచ్చాపాటీ సంభాషణలకీ, కేవలం కాలక్షేపానికీ, 1990 లలో, ఒక వేదిక కావలసి వచ్చింది. ఈ అవసరం తీర్చటానికి “తెలుసా” (తెలుగు సాహిత్యం) అనే వేదికని నిర్మించటానికి కృషి చేసినవారిలో పిల్లలమర్రి రామకృష్ణ, వే. వే., శొంఠి రత్నాకర్ ఆద్యులు. ఈ కంప్యూటర్ వేదిక అందరి అభిప్రాయాలకీ విశృంఖలమైన ప్రవేశం కల్పించటంతో ఇద్దరు అనామకులు (గండరగండడు, కత్తుల రత్తయ్య అనే పేర్ల వెనక దాక్కుని) అశ్లీలమైన అభిప్రాయాలు వెలిబుచ్చటం ఒకటీ, కుల, మత, రాజకీయ, స్త్రీవాద చర్చలు ఈ వేదిక మీదకి దూసుకు రావటం రెండూ కారణాల వల్ల ఈ ప్రయత్నానికి ఆదిలోనే హంసపాదు వచ్చింది. దీని స్థానంలో రచ్చబండ అనే మరొక వేదిక వెలిసింది. అభిప్రాయాలు వెలిబుచ్చేవారు

సభ్యత హద్దులు మీరి ప్రవర్తిస్తే వారిని నియంత్రించే హక్కుతో నిర్వాహకులు సమర్ధవంతంగా నడిపేరు. ఇప్పటికీ రచ్చబండ నడుస్తోంది కాని, పూర్వపు వైభవం ఇప్పుడు లేదు.

అమెరికాలో ఉన్న తెలుగు వారు తెలుగులో కథలు, కావ్యాలు ఎప్పుడు రాయటం మొదలు పెట్టేరో మాకు నిక్కచ్చిగా తెలియదు కాని, 1965 లగాయతు అడపా, తడపా వే. వే. వైజ్ఞానిక కల్పనలు, ఆయన సతీమణి ఉమ అమెరికా జీవితాన్ని ప్రతిబింబించే వ్యాసాలు రాసి భారతి, ఆంధ్రపత్రిక, ఆంధ్రజ్యోతి మొదలైన పత్రికలలో ప్రచురించేవారు. ఈ సందర్భంలోనే అట్లాంటాలో పెమ్మరాజు వేణుగోపాలరావు, గవరసాన సత్యనారాయణ ప్రభృతులు “తెలుగు భాషా పత్రిక” అనే రాత పత్రిక మూడు నెలలకొకటి చొప్పున విడుదల చేసేవారు. సైన్సుని తెలుగులో రాయించటం ఈ పత్రిక ధ్యేయం. ఈ పత్రికలో వే. వే. 1968 లో రాసిన “కంప్యూటర్లు” అనే పుస్తకాన్ని ధారావాహికగా ప్రచురించేరు. కంప్యూటర్ల గురించి తెలుగులో రాయబడ్డ మొట్టమొదటి పుస్తకం ఇదేనేమో! ఈ పుస్తకాన్ని ఎమెస్కో వారి ఇంటింటా సొంతగ్రంధాలయం ప్రణాళిక కింద ప్రచురించటానికి మంతనాలు జరుపుతూన్న సమయంలో M. M. రావు అకాలంగా కాలధర్మం చెయ్యటంతో ఈ పుస్తకం వెలుగు చూడలేదు. నాలుగు సంవత్సరాల ప్రచురణ తరువాత ఈ పత్రిక ప్రచురణ ఆగిపోయినప్పటికీ వే. వే. మనస్సులో తెలుగులో సైన్సు రాయాలనే నిద్రాణంగా ఉన్న కోరికని ఈ పత్రిక మేల్కొలిపింది. ఆ తరువాతే వే. వే. జీవరహశ్యం, రసగంధాయ రసాయనం, జీవనది అనే పుస్తకాలూ, కించిత్‌భోగో భవిష్యతి అనే సైన్సు కథల సంపుటం ప్రచురించేరు.

తెలుగువారి సృజనకి పత్రిక రూపంలో ఒక వేదిక ఉండాలనే తలంపుతో కిడాంబి రఘునాథ్ "తెలుగు జ్యోతి" అనే అచ్చు పత్రికని స్థాపించి, అహర్నిశలూ శ్రమించి, జీవితకాలపు చందాలు పోగు చేసి చాల సమర్ధవంతంగా నడిపేరు. ఇప్పటికీ నడుస్తోంది. తరువాత ఈ మధ్య జంపాల చౌదరి విశేషంగా ధనం వెచ్చించి, సర్వాంగసుందరమైన తెలుగునాడిని అయిదేళ్ళు నడిపి, నష్టాలకి తట్టుకోలేక, ఈ మధ్యనే ఆపేశారు. వ్యాపార దృష్టితో చందూరి మురళి విశేషంగా పెట్టుబడి పెట్టి రచన మాసపత్రిక స్థాపించేరు. ఈ పత్రిక ప్రచురణకి ముందే జీవిత చందా కట్టిన వారిలో ఈ రచయితలు ఇద్దరూ ఉన్నారు కనుక వీరికి ఈ పత్రిక చరిత్రలోని పూర్వాపరాలు స్వానుభవంతో తెలుసు. కారణాంతరాలవల్ల మురళి ఈ పత్రిక సారథ్యం నుండి తప్పుకోవలసి వచ్చింది. హైదరాబాదులో ఉన్న శాయి ఈ పత్రికని ప్రస్తుతం నడుపుతూన్నప్పటికీ దీనికి “అమెరికా ఆంధ్రుల పత్రిక” అనే పేరొకటి వచ్చేసింది.

ఇవే కాకుండా అమెరికాలో వెలిసిన తానా, ఆటా సంఘాలు రెండేళ్లకొకసారి జరిగే సమావేశాల సందర్భంలో ప్రచురించే జ్ఞాపికలు కాకుండా "తానా పత్రిక", "అమెరికా భారతి" అనే మాస పత్రికలు ప్రచురించి వాటిల్లో అప్పుడప్పుడు కథలు, వ్యాసాలూ ప్రచురించేవారు. చందూరి మురళి నేతృత్వంలో అమెరికా భారతి మంచి మంచి కథలు ప్రచురించింది. మురళి నేతృత్వం లేకపోతే చంద్రలత రేగడి విత్తులకి గుర్తింపు వచ్చేది కాదేమో!

ప్రచురణ రంగంలో చెప్పుకోదగ్గ ప్రయత్నం చేసిన మరొక సంస్థ వంగూరి ఫౌండేషన్. చిట్టెన్‌రాజు హాస్యం పండించగలిగే సమర్ధుడూ, నటుడూ కూడాను. తెలుగు కోసం నిజంగా తాపత్రయపడుతూన్న సంస్థ ఏదంటే ఇదే ముందు స్ఫురణకి వస్తుంది. వీరు ప్రతి ఏటా కథల సంపుటాలు ప్రచురిస్తున్నారు కాని, ఈ మధ్య అమెరికాలో ఉంటూ తెలుగువారు రాసిన తెలుగు కథల సంకలనం ఒకటి - ఒక బృహత్‌గ్రంథం - ప్రచురించేరు. అందాలీనుతూన్న ఈ పుస్తకం అతిథులు వచ్చే గదిలో ప్రదర్శించదగ్గ గ్రంథం.

తెలుగుదేశంలో ఉంటూన్న తెలుగువారికి పరిచయమైన మరొక అమెరికా రచయిత మందపాటి సత్యం. ఈయన రాసిన ఎన్నారై కథలు, అమెరికా భేతాళుడి కథలు భారతదేశంలో విశేషంగా ఆదరణ పొందేయి.

జనాదరణ పొందకపోయినా వేమూరి రామనాధం రాసిన స్వతంత్రసిద్ధి అనే పద్యకావ్యం విమర్శకుల మన్ననలు పొందింది.

ప్రపంచ రంగం మీద తెలుగు

"దేశభాషలందు తెలుగు లెస్స" అంటూ మనం ఎంతగా నెత్తీ నోరూ మొత్తుకున్నా తెలుగుకి అంతర్జాతీయంగా గుర్తింపు రాదనిన్నీ, అటువంటి గుర్తింపు కావాలంటే తెలుగు యొక్క ఉనికిని, తెలుగు సాహిత్యపు ఔన్నత్యాన్నీ ప్రపంచానికి ఇంగ్లీషు ద్వారా పరిచయం చెయ్యవలసిన బాధ్యత తెలుగు వారి మీదే ఉందనే నమ్మకంతో అమెరికాలో అనేక ప్రయత్నాలు జరుగుతున్నాయి. నిడదవోలు మాలతి తూలిక అనే ఈ-పత్రిక ద్వారా తెలుగు కథలని ఇంగ్లీషులోకి అనువాదాలు చేయించి ప్రచురిస్తున్నారు. వెల్చేరు నారాయణరావు తెలుగు కావ్యాలని కొన్నింటిని ప్రశంశాత్మకంగా ఇంగ్లీషులో పరిచయం చేసేరు. ఇదే విధంగా తెలుగు కథలని, తెలుగు నవలలనీ ప్రపంచానికి పరిచయం చెయ్యవలసిన అవసరం ఎంతైనా ఉంది. "సైబర్ కూలీ" కోసం ఇంగ్లీషుని రెండవ భాషగా నేర్చుకుంటూన్న తెలుగువారు ఈ పని చెయ్యటం కష్టం. ఇదే పనిని ఇంగ్లీషు మాతృభాషగా ఉన్న దేశాలలో పుట్టి పెరిగిన తెలుగువారి పిల్లలు ఎంతో సమర్ధతతో చెయ్యగలరని నారాయణరావు అంటారు.

తెలుగుకి కావలసినది ప్రాచీన హోదా కాదు; తెలుగుకి కావలసినది ఆధునిక హోదా, అంతర్జాతీయ హోదా. ఇటువంటి హోదా పొందాలంటే తెలుగుని ప్రపంచ విశ్వవిద్యాలయాల్లో బోధించాలి. ప్రపంచ వేదికల మీద తెలుగు భాష మీద తెలుగు సంస్కృతి మీద పరిశోధనలు జరగాలి. ప్రపంచంలో పరపతి ఉన్న పరిశోధనా గ్రంధాలలో తెలుగు భాషపై జరిగే పరిశోధనా ఫలితాలని ప్రచురించాలి. ఇవన్నీ జరగాలంటే ప్రపంచ హోదా ఉన్న విశ్వవిద్యాలయాల్లో తెలుగు బోధన జరగాలి. ప్రపంచంలో దరిదాపు 250 విశ్వవిద్యాలయాల్లో సంస్కృతం బోధిస్తున్నారు. వంద విద్యాలయాలకి పైబడి హిందీ బోధన జరుగుతోంది. కనీసం పన్నెండు విద్యాలయాల్లో తమిళం నేర్పుతున్నారు. బెంగాలీ, పంజాబీ కూడ కొన్ని చోట్ల నేర్పుతున్నారు. విస్కాన్సిన్ లో గత ముప్పై ఏళ్ళగా ఉన్న తెలుగు బోధన, పరిశోధన నారాయణరావు పించ్చను పుచ్చుకోగానే ఆగిపోబోతోంది. ఈ వెలితిని పూడ్చటానికి కేలిఫోర్నియాలో ఉన్న ఆంధ్రులు బర్కీలో ఉన్న కేలిఫోర్నియా విశ్వవిద్యాలయంలో తెలుగు పీఠం స్థాపించటానికి నిధులు పోగు చేస్తున్నారు. ఇప్పటికి అయిదు లక్షల డాలర్లు పోగయింది. ఒక తాత్కాలిక తెలుగు ఉపన్యాసకురాలు తెలుగు నేర్పుతున్నారు. ఈ పీఠం చిరస్థాయిగా నిలబడి ప్రపంచ స్థాయి చేరుకోవాలంటే ఉరమరగా మరొక పది లక్షల డాలర్లు వరకూ కావాలి. ఆ నిధి మీద వచ్చే వడ్డీని మాత్రమే ఖర్చు పెట్టి తెలుగు బోధన చెయ్యటం, విద్యార్ధి వేతనాలు కల్పించటం వంటి పనులు చెయ్యాలని సంకల్పం.

ఈ బృహత్ప్రణాళికకి, చంద్రుడికో నూలు పోగులా సహాయం చెయ్యమని తెలుగువారందరినీ ఈ పత్రికా ముఖంగా అర్ధించటం జరుగుతోంది. సహాయం చెయ్యదలచినవారు SVRMC Trust, 13-504 Alakapuri, Hyderabad 500 035 India కి చెక్కు పంపండి. ఎంత చిన్న మొత్తమైనా పరవాలేదు. అదే ఇంతింతై, ఎంతో పెద్దదై ఈ ప్రయత్నానికి

తోడ్పడుతుంది. ‘‘మనది బీద దేశం. మనం సంపన్నమైన అమెరికాకి సహాయం చెయ్యటం ఏమిటి?" అని జంకవద్దు. మనది బీద దేశం కాదు. పదిహేడవ శతాబ్దంలోనే పశ్చిమ గోదావరి జిల్లా రైతులు యేల్ యూనివర్శిటీ నిర్మాణానికి నిధులు విరాళాలుగా పంపేరు. పైగా ‘‘బీదరికం’’ అనేది ఒక మనోస్థితి. డొక్కా సీతమ్మ పుట్టిన దేశం మనది. మీరంతా కావలిస్తే ఇంగ్లీషు నేర్చుకోండి. మన భాషని అమెరికాలోనైనా నిలబెట్టటానికి సహాయం చెయ్యండి.

Transformed using పద్మ v0.4.1. © 2004-2005 Nagarjuna Venna.